

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/326/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114227688
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114227688.2

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47234679, proti odporcovi: Y. U., nar. X.X.XXXX, bytom R. XX, H., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 42388911, právne zastúpený: STEHURA & partners, s.r.o., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 47246863, o zaplatenie 1.239,40 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** uhradiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka STEHURA & partnes, s.r.o., trovy právneho zastúpenia v sume 279,77 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.239,40 Eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom dňa 22.11.2007 uzatvoril úverovú zmluvu. Súčasťou tejto písomnej úverovej zmluvy bola aj dohoda zmluvných strán o uzatvorení úverovej zmluvy a o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu úverovej zmluvy a účinnosť až uskutočnením aktivácie karty zo strany odporcu. Odporca prostredníctvom úverovej karty čerpal revolvingový úver spolu vo výške 2.664,17 Eur. Odporca porušil zmluvne dohodnuté podmienky, prestal riadne a včas plniť finančné povinnosti vyplývajúce zo zmluvného záväzku. Čerpal úver vo výške 2.664,17 Eur a navrhovateľovi vrátil čiastku 1.204,82 Eur. Z dôvodu neplnenia si povinnosti vyzval odporcu dňa 28.1.2013 k splateniu celého zostatku úveru v lehote 15 dní.

Odporca bol v tomto konaní nečinný, písomne sa k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

Do konania vstúpil vedľajší účastník, ktorý vo svojom písomnom vyjadrení uviedol nasledovné: Žiadal návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť. Z predložených dôkazov vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 2.664,17 Eur, pričom odporca mu uhradil až sumu 3.645,38 Eur. Poukázal na to, že predmetná úverová zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istiny, úroky a iné poplatky ani samotnú výšku úrokov, ktorú odporca mal splácať ako odmenu navrhovateľovi za poskytnutie úveru. Ďalej uviedol, že nie pochyb, že sporové strany uzatvorili 22.11.2007 úverovú zmluvu. Na základe tejto skutočnosti poskytol navrhovateľ úver odporcovi v sume 29.990,-Sk na nákup tovaru. Navyše však vopred vnútil konajúcej osobe aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z danej predtlačky návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy, sa konajúca osoba - odporca súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísal aj pod tú časť predtlačky listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až do budúcnosti. Teda, ak chcel odporca získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo

primárne jeho pohnútkou vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlač istiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. Takýto úkon spotrebiteľa - odporcu zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru považoval za neplatný úkon.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom vedľajšieho účastníka, navrhovateľ sa písomne ospravedlnil a požiadal, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti, odporca si poštovú zásielku s termínom pojednávania prevzal ešte dňa 24.9.2015, avšak bez ospravedlnenia sa pojednávania nezúčastnil. Okrem toho sa oboznámil súd s písomným návrhom, samotnou úverovou zmluvou, úverovými podmienkami, výzvou k splateniu dlhu, podacím hárkom, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka a zistil nasledovné:

Ako to už bolo konštatované, navrhovateľ s odporcom dňa 22.11.2007 uzatvoril úverovú zmluvu. Súčasťou tejto písomnej úverovej zmluvy bola dohoda zmluvných strán o uzatvorení úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Navrhovateľ poskytol revolvingový úver vo výške 2.664,17 Eur a odporca mu do podania návrhu vrátil len čiastku 1.204,82 Eur.

Predmetom sporu je teda vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške žalovanej istiny.

Ako už bolo konštatované, navrhovateľ a odporca sa pojednávania nezúčastnili. Vedľajší účastník na pojednávaní zotrval na svojom písomnom prejave. Dal do pozornosti súdu, že navrhovateľ si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy z titulu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Má však za to, že táto zmluva nebola platne uzatvorená, nakoľko odporca s navrhovateľom uzatvoril zmluvu 22.11.2007, na základe ktorej mu poskytol úver na nákup tovaru v obchode, a to konkrétne počítača.

Predtlačou mu navrhovateľ vnútil aj iný úkon, než ktorý bol vo sfére záujmu odporcu v danom prípade, a to zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej podmienky sú uvedené v spodnej časti predtlače tohto tlačiva, tak malý nečitateľným písmom, že je vôbec nereálne, aby bežný spotrebiteľ, keď príde do obchodu a chce si zobrať tovar na úver, ešte študoval podrobne nejaké zmluvné podmienky iného úkonu, než toho, o ktorý mu ide a ktorý vznikne až v budúcnosti. Ďalej uviedol, že pokým navrhovateľ chcel uzavrieť takúto zmluvu s odporcom, mal uzavrieť samostatnú zmluvu, kde by riadne popísal podmienky, ktoré zákon ustanovuje.

Druhý dôvod, na základe ktorého žiadali žalobu zamietnuť je tá skutočnosť, že zmluva, ak by bola posúdená, ako platná, nespĺňa základné náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, nie sú tam špecifikované základné náležitosti, ako úroková sadzba, počet a termíny splátok, tieto sú uvedené v obchodných podmienkach, čo však zákon vylučuje. Napokon uviedol, že z listiny vyplýva, že odporca čerpal od navrhovateľa peňažné prostriedky vo výške 2.664,17 Eur a odporca napokon uhradil sumu 3.648,38 Eur, čiže vrátil mu viac, ako bol povinný.

Súd sa predovšetkým oboznámil s pripojenou úverovou zmluvou. Je nepochybné, že odporca si zobral úver vo výške 29.990,-Sk na nákup stolového počítača. Konečná výška úveru bola stanovená na sumu 35.071,-Sk. Následne v poslednej časti tejto úverovej zmluvy je uvedené - splátky poukazujte na číslo účtu Citibank Slovakia v prospech predávajúceho poskytovateľa ďalej už sú uvádzané ustanovenia, ktoré nie sú čitateľné. Sú písané takým malým písmom, navyše s viacerými veľkými medzerami, že snáď len prostredníctvom lupy alebo iného prístroja by bolo možné sa oboznámiť, čo je ďalej písané v tejto úverovej zmluve. V tomto smere po oboznámení sa s týmito listinnými dôkazmi súd dáva za pravdu vedľajšiemu účastníkovi.

Z výzvy k splateniu celého úveru vyplýva, že navrhovateľ vyzval odporcu dňa 28.1.2013 na splatenie čiastky 1.460,76 Eur najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy.

Z pripojeného prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že odporca jednak splácal dlh za stolový počítač a jednak splácal aj revolvingový úver.

Súd po oboznámení sa s týmito listinnými dôkazmi a vyjadreniami sa účastníkov konania konštatuje nasledovné:

Z úverovej zmluvy možno ustáliť, že nie pochyb, že túto účastníci konania uzatvorili. Navrhovateľ poskytol na nákup tovaru finančné prostriedky. Navyše však touto zmluvou v ďalšom vopred nanútil konajúcej osobe - odporcovi aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z danej predtlače návrhu na uzavretie úverovej zmluvy, sa konajúca osoba súčasne

jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj pod tú časť predtlaču, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti.

Súd dáva do pozornosti, že táto časť predtlaču je absolútne nečitateľná. Ak chcel odporca získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo asi primárne jeho pohnútkou vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. Uvedené sa týka v ďalšom nepochybne aj vôle spotrebiteľa byť viazaný ustanovením Hlavy 8, 9, 10 a 11 úverových zmluvných podmienok navrhovateľa týkajúcimi sa poskytnutia revolvingového úveru, a to vzhľadom na to, že pri kúpe tovaru v obchode spotrebiteľ zaiste nemá vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s ďalšou časťou úverových zmluvných podmienok navrhovateľa týkajúcou sa práve úverového rámca - revolvingového úveru a úverovej karty.

S poukazom na uvedené sa aj súdu javí takýto právny úkon spotrebiteľa - odporcu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ako neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 O.z. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli súčasťou zmluvných rokovanií účastníkov, boli presne uvedené v zmluve, ktorá musí mať písomnú formu. Uvedenie týchto podstatných náležitostí zmluvy v obchodných podmienkach nemožno považovať za naplnenie tejto zákonnej požiadavky. Súd má za to, že nedošlo k dodržaniu prepísanej písomnej formy, ako to požaduje ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z., a preto je zmluva o revolvingovom úvere, na ktorú navrhovateľ poukazuje aj z tohto dôvodu neplatná (podľa § 40 ods. 1 O.z.).

Súd má za to, že navrhovateľ vlastne vnútil uzatvorenie takejto zmluvy bez toho, aby uviedol podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako výšku úroku, údaj o RPMN, ďalších poplatkov a podobne tak, ako to ustanovuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Ak navrhovateľ mal záujem uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere, mohol túto skutočnosť riadne uviesť na hlavnom tlačive riadne veľkým a čitateľným písmom. Súd znova poukazuje na to, že text tejto časti zmluvy (týkajúci sa dohody o revolvingovom úvere) je písaný tak malým písmom, že je podľa názoru súdu voľným okom nečitateľný a týka sa to nielen textu úverovej zmluvy ale aj úverových zmluvných podmienok navrhovateľa. Veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nenaplniteľné, aby priemerný spotrebiteľ dokázal, čo i len oboznámiť sa s dotknutým textom, nielen ešte mu porozumieť, vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúce na neho ako spotrebiteľa a dlžníka. Úverové zmluvné podmienky navrhovateľa sú vyhotovené taktiež malým písmom a tiež dávajú sotva minimálnu možnosť oboznámiť sa s ich obsahom.

V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 11Co/106/2012 zo dňa 27.3.2013, rozsudok KS v Žiline sp. zn. 10Co/109/2012 zo dňa 25.10.2012 ako i ustanovenia § 52 ods.1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, 5 O.z. ďalej Čl. 3 ods.1 Smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, že predmetné ustanovenie zmluvy má charakter nekalej praktiky navrhovateľa.

Navrhovateľ svojím postupom z pohľadu súdu jednoznačne využil svoje postavenie ako dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu odporcu, keď mu nanútil podpisom jednej zmluvy podpis ďalšej, navyše bez bližšie dohodnutých podmienok iba s odkazom na úverové podmienky navrhovateľa. Takéto dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere nemá charakter individuálneho dojednania v zmysle § 53 ods. 1, 2 O.z., pričom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. Zmluvné dojednanie týkajúce sa revolvingového úveru napĺňa pojmové znaky neprijateľnej podmienky definovanej v § 53 ods. 1 O.z. a toto je neplatné.

Ďalšie nároky požadované navrhovateľom pozostávajúce zo zmluvného úroku, poplatku za výber z bankomatu, zmluvnej pokuty, sankčného úroku a mesačného poplatku za vedenie účtu sa viažu na existenciu zmluvy o revolvingovom úvere, keďže vyplývajú z tohto zmluvného vzťahu. Keď súd konštatuje, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatným právnym úkonom, táto neplatnosť sa odráža aj vtom, že nemožno vymáhať ďalšie nároky vyplývajúce z tejto neplatnej zmluvy.

Podľa § 4 ods. 4 zák. č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať,
- b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zák. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 zák. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ustanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Absencia niektorých týchto náležitostí nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, a to z dôvodu ochrany spotrebiteľa.

Sankcia neplatnosti by neprimerane tvrdo dopadla na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok a mohol by sa tak dostať do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške.

Napokon, keď posudzuje súd túto zmluvu o revolvingovom úvere, tak musí konštatovať, že absolútne neobsahuje rozčlenenie splátok úveru, istiny ani poplatky ani samotnú výšku úrokov, ktorú odporca mal splácať ako odmenu navrhovateľovi za poskytnutie úveru. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a rozhodne nepostačuje, ak úrok je zahrnutý do jednej splátky spolu s istinou a poplatkami. Nerozčlenenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky, ako aj neuvedenej samotnej výšky úroku, nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplýva z ust. § 4 ods. 2 písm. a/ a ods. 5 zák. o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle § 4 ods. veriteľ nemôže od spotrebiteľa tento úrok požadovať. Za nesplnenie tejto povinnosti zákon sankcionuje veriteľa tým, že úrok a poplatky neuvedené v zmluve od dlžníka nemôže požadovať. Nakoľko navrhovateľ v predmetnej zmluve o úvere neuviedol ani konkrétnu výšku úrokov ani ďalšie poplatky, vznikol mu nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru. Táto skutočnosť vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Trnave 9Co/236/2013 zo dňa 6.5.2014 a Krajského súdu v Prešove 6Co/61/2012 zo dňa 15.1.2013, ktoré posudzovali obdobné prípady zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

V predmetnej veci je tak kľúčové, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje úrokovú sadzbu ani žiadne poplatky spojené s poskytnutím úveru, poplatky a pokuty pre prípad porušenia zmluvy. Niektoré poplatky sú uvedené len v obchodných podmienkach, ktorú sú písané drobným až nečitateľným písmom. Zákon výslovne stanovuje, že tieto údaje majú byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko je v záujme ochrany spotrebiteľa, aby tieto kľúčové údaje, ktoré v podstate určujú cenu úveru, mu boli zjavné a súhlasil s nimi a nie skryté v nejakých doplnkových dokumentoch, akými sú obchodné podmienky, ktoré majú upravovať menej podstatné a skôr technické náležitosti zmluvy. V predmetnom prípade niektoré údaje ako úrok a poplatky spojené s poskytnutým úverom neboli uvedené vôbec a niektoré údaje o sankčných poplatkoch boli výslovne skryté v nečitateľnom texte obchodných podmienok.

Napokon súd skúmal, koľko finančných prostriedkov odporca zaplatil z poskytnutého úveru a z poskytnutého revolvingového úveru. Z prehľadu, ktorý predložil navrhovateľ ohľadne čerpania a splácania z úveru a revolvingového úveru bolo preukázané, že doposiaľ zaplatil odporca 3.645,38 Eur. Bol mu poskytnutý úver na zakúpenie tovaru v sume 29.990,-Sk. Konečná výška úveru bola stanovená na sumu 35.071,-Sk (903,47 Eur, resp. 1.056,54 Eur). Okrem tohto mal odporca, podľa názoru súdu, z neplatného právneho úkonu, z revolvingového úveru čerpať sumu 2.664,17 Eur a navrhovateľovi vrátil iba 1.204,82 Eur. Istina, ktorú žaloval navrhovateľ, bola 1.239,40 Eur. Keby súd zrátal všetky tieto položky je nepochybné, že úver na zakúpenie tovaru bol v plnom rozsahu splatený, keď súd vychádzal z tabuľky, ktorú predložil navrhovateľ, že celkovo zaplatil odporca 3.645,38 Eur. Súd dáva do pozornosti, že prakticky odporca už v súčasnej dobe preplatil, či už úver za poskytnutý tovar alebo revolvingový úver. Práve naopak bol to navrhovateľ, ktorý sa na úkor odporcu už v čase podania svojho návrhu bezdôvodne obohatil a navyše požadoval ešte úhradu ďalšej istiny v sume 1.239,40 Eur. Vzhľadom na konštatované rozhodol súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodoval súd v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Bol to odporca a vedľajší účastník, ktorí mali v tomto konaní plný úspech. Odporca si neuplatnil žiadne trovy konania, preto mu tieto nepriznal, ale trovy priznal vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol zastúpený právnym zástupcom. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si vyčíslil trovy konania v celkovej výške 279,77 Eur, účtoval si 4 úkony:

- 13.7.2015 prevzatie, príprava zastúpenia 61,41 Eur,
- 21.7.2015 písomné podanie na súd - vyjadrenie 61,41 Eur,
- 17.9.2015 zastupovanie na pojednávaní, ktoré bol odročované 1-ina 15,35 Eur,
- 10.12.2015 zastupovanie na pojednávaní 61,41 Eur.

Režijný paušál za 4 úkony 8,39 Eur x 4 = 33,56 Eur.

Účtoval si aj 20% DPH zo sumy 233,14 Eur, t.j. 46,63 Eur, spolu 279, 77 Eur.

Súd preskúmal takto vyčíslené trovy právneho zastúpenia a konštatoval, že tieto boli vyčíslené v súlade s ust. vyhl. MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov a priznal ich tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).